

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Vaslui

Str. Ștefan cel Mare, nr. 56, Vaslui, jud. Vaslui
Tel : + 0235 316141, 0235 314143/429
Fax : + 0235 317067
e-mail : admin.vsvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA nr... /15.11.2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC ... SRL
înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. .../03.11.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice V, prin Compartimentul Soluționare Contestații, a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice B, prin adresa nr...../17.10.2011 și înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. .../03.11.2011, asupra contestației formulate de SC XX SRL, CUI -....., număr de înregistrare O.R.C. ..., cu sediul în localitatea ..., județul V, înregistrată la organul fiscal sub nr...../04.10.2011.

Obiectul contestației îl constituie Decizia de Impunere din oficiu privind obligațiile fiscale de plată nr.../15.09.2011, prin care A.F.P. B a stabilit în sarcina petentei suma de S1 lei, cu titlu de impozit pe profit respectiv impozit minim .

Contestația semnată de reprezentantul legal, a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport cu data comunicării deciziei nr./15.09.2011 pe bază de semnătură de primire, respectiv data 29.09.2011.

Dosarul contestației, însoțit de Referatul privind modul de soluționare a contestației nr./17.10.2011, întocmit de A.F.P. B, prin care se propune respingerea contestației ca neîntemeiată, a fost transmis cu adresa nr./17.10.2011 și înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. .../03.11.2011, spre soluționare Compartimentului Soluționare Contestații.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul DGFP V este competent să soluționeze contestația formulată de SC XX SRL .

Procedura fiind îndeplinită, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată, SC XX SRL , se îndreaptă împotriva deciziei de impunere din oficiu privind obligațiile fiscale de plată, nr./15.09.2011 și privește suma de S1 lei, reprezentând impozit pe profit, solicitând anularea deciziei.

În susținerea contestației SC XX SRL , motivează că:

- nu a desfășurat activitate de la înființare, nerealizând venituri ci numai cheltuieli;

- au fost reverificate aceleași tipuri de obligații fiscale pentru aceeași perioadă, nu există prejudiciu creat, iar anterior nu au fost stabilite alte obligații de plată;
- obligația de plată ca urmare a impunerii din oficiu, a fost stabilită și comunicată retroactiv suspendării activității, deși legea prevede „menținerea obligațiilor stabilite anterior față de perioada cuprinsă în impunere”

II. Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice B, în baza prevederilor art.83, alin. 4 din O.G.nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a nedeclarării impozitului minim, au procedat la stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată privind impozitul minim și emit decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată nr...../15.09.2011, prin care stabilesc în sarcina SC XX SRL, impozit pe profit în sumă de S1 lei, aferent perioadei 01.01.2010-23.04.2010.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr...../25.10.2011, organul emitent al actului administrativ atacat, propune respingerea contestației.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organului fiscal, susținerile petentului și prevederile legale în vigoare la data emiterii deciziei de impunere, se rețin următoarele:

Referitor la suma de S1 lei, reprezentând impozit pe profit aferent trimestrului I și II 2010, stabilită în sarcina SC XX SRL, prin decizia de impunere din oficiu privind obligațiile fiscale de plată nr./15.09.2011, cauza supusă soluționării este dacă Administrația Finanțelor Publice B putea să emită decizie de impunere din oficiu, în condițiile în care pentru trimestrul I 2010 societatea a depus declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat, iar pentru trimestrul II 2010, societatea nu a depus declarația, iar organul fiscal, nu a emis notificare pentru nedeținerea declarației 100, privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

În fapt, organele fiscale din cadrul A.F.P. B, au emis decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite din oficiu nr./15.09.2011, prin care au stabilit că SC XX SRL datorează la bugetul de stat un impozit minim de S1 lei, după cum urmează :

- trimestrul I 2010 –S2 lei ;
- trimestrul II 2010 – S3 lei.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .../03.11.2011, organele fiscale din cadrul A.F.P. B, precizează că au procedat la impunerea din oficiu deoarece, pentru trimestrul I 2010, agentul economic nu a declarat prin declarația 100-privind obligațiile de plată la bugetul de stat nr./26.04.2010, suma aferentă impozitului minim prevăzut de art.18 din Legea nr.571 privind Codul fiscal ,cu modificările și completările ulterioare, iar pentru trimestrul II 2010, societatea nu depune declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat .

Petenta contestă decizia de impunere nr...../15.09.2011, motivând că obligația de plată de S1 lei, a fost stabilită și comunicată retroactiv suspendării activității firmei, deși legea spune că se vor menține obligațiile stabilite anterior, față de perioada cuprinsă în impunere.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.83 alin.(4) din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare , care precizează: :

“ ART.83

Depunerea declarațiilor fiscale

[...]

(4) Nedeținerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate

bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit **art. 67**. Pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situație.

[...]"

Din cele prezentate rezultă că, nedepunerea declarațiilor fiscale, dă dreptul organelor fiscale să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, pe baza informațiilor deținute de organul fiscal, sau pe baza informațiilor furnizate de organele de inspecție fiscală.

Deasemenea, se mai reține că, organele fiscale au dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, doar în cazul în care în urma notificării transmise, contribuabilii nu depun declarațiile fiscale în termen de cel mult 15 zile de la înștiințarea acestuia despre această obligație.

La art.85, alin. (1) din O.G. nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Din textele de lege menționate, se reține că actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale și că impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, se stabilesc prin declarație fiscală sau prin decizie emisă de organul fiscal.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că SC XX SRL a depus declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat, pe trimestrul I 2010, declarând impozit pe profit de zero lei, încalcând în fapt prevederile legale conform cărora, avea obligația de a declara și de a achita la bugetul de stat suma de S2 lei, cu titlu de impozit minim, stabilit în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31.12.2009, fiind încadrat în tranșa de venituri 0 - 52.000 lei, așa cum precizează prevederile art.18, alin. (2) din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare,:

„Art.18

(2) Contribuabilii, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1), la art. 13 lit. c) - e), art. 15 și 38, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.”

Față de cele prezentate se reține că, impunerea din oficiu se face de către organul fiscal numai în cazul nedepunerii declarației și cum în cazul de față societatea a depus declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat pe trimestru I 2010, organele fiscale din cadrul A.F.P. B nu aveau dreptul să emită decizie de impunere pentru suma de S2 lei, reprezentând impozit minim pe trimestrul I 2010.

În ceea ce privește corectarea sumelor declarate eronat, precum și verificarea corectitudinii declarațiilor fiscale, sunt aplicabile prevederile art.84 și respectiv art.94, din

O.G. nr.82/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ ART. 84

Corectarea declarațiilor fiscale

(1) Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabil, din proprie inițiativă, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

ART. 94

Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

[...]

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

[...]

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale.”

Rezultă că, în cazul depunerii declarațiilor fiscale, corectarea acestora se face numai de către contribuabili, ori de câte ori se constată erori, iar verificarea legalității, conformității și corectitudinii declarațiilor fiscale, revine organelor de inspecție fiscală .

Din cele prezentate se reține că Administrația Finanțelor Publice B , nu avea competența să emită Decizia de impunere din oficiu nr/15.09.2011, pentru suma de S2 lei, întrucât societatea a depus declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat pentru trimestrul I 2010, iar verificarea legalității și corectitudinii sumelor declarate revine organelor de inspecție fiscală.

În ceea ce privește suma de S3 lei, stabilită de organele fiscale din cadrul A.F.P. B, prin emiterea Deciziei de impunere nr/15.09.2011, în sarcina SC XX SRL , cu titlu de impozit pe profit, respectiv impozit minim, aferent perioadei 01.04.2011 – 23.04.2011, din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că societatea nu depune declarația 100 privind impozitul pe profit pe trimestrul II 2010, având în vedere faptul că și-a suspendat activitatea începând cu data de 23.04.2010.

În drept, în legătură cu depunerea declarațiilor fiscale, sunt aplicabile prevederile art. 81 din O.G.nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu completările și modificările ulterioare, care precizează:

ART. 81

Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) În cazul în care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Economiei și Finanțelor va stabili termenul de depunere a declarației fiscale.

(3) Obligația de a depune declarația fiscală se menține și în cazurile în care:

a) a fost efectuată plata obligației fiscale;

b) obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor legale;

d) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii.

(4) În caz de inactivitate temporară sau în cazul obligațiilor de declarare a unor

venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau condiții de depunere a declarațiilor fiscale, în funcție de necesitățile administrării obligațiilor fiscale. Asupra termenelor și condițiilor va decide organul fiscal potrivit competențelor aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Din cele prezentate mai sus, se reține că SC XX SRL, avea obligația depunerii declarației 100 -privind impozitul pe profit pentru trimestru II 2010, precum și de a declara și de a achita la bugetul de stat suma de S3 lei cu titlu de impozit minim pentru perioada 01.04.2011 – 23.04.2011, până pe data de 25.07.2010, chiar dacă începând cu data de 23.04.2010, petenta și-a suspendat activitatea și având în vedere că până la data contestației nu a solicitat acordarea de regim derogatoriu, conform prevederilor O.P.A.N.A.F. nr. 1221/2009 privind procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu.

Conform prevederilor art.83 alin.(4) din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, mai sus menționat, nedepunerea declarațiilor fiscale, dă dreptul organelor fiscale să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, pe baza informațiilor deținute de organul fiscal, sau pe baza informațiilor furnizate de organele de inspecție fiscală.

Deasemenea, se mai reține că, **organele fiscale au dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, doar în cazul în care în urma notificării transmise, contribuabilii nu depun declarațiile fiscale în termen de cel mult 15 zile de la înștiințarea acestuia despre această obligație.**

Faptul că, la dosarul cauzei nu există nici un document care să dovedească că, organele fiscale din cadrul A.F.P. B au notificat agentul economic pentru nedepunerea declarației 100 privind impozitul pe profit pe trimestrul II 2010, rezultă că nu aveau dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a sumei de S3 lei, cu titlu de impozit pe profit (minim), drept pentru care și pentru această sumă, se va proceda la anularea deciziei de impunere din oficiu nr...../15.09.2011, pentru nerespectarea prevederilor legale.

În speță sunt incidente prevederile art.213 alin.5 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că:

„ **Art.213**

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

La pct. 9.4 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

9. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 213 din Codul de procedură fiscală - Soluționarea contestației

[...]

9.3. Organul de soluționare competent va verifica existența excepțiilor de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.

9.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație.

[...]

Se reține că organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, iar una dintre acestea este necompetența organului care

a încheiat actul contestat.

Față de cele prezentate **se va anula Decizia de impunere din oficiu nr./15.09.2011**, emisă de Administrația Finanțelor Publice B, privind impozitul pe profit în sumă de S1 lei, aferent trimestrului I și II 2010, organele fiscale din cadrul A.F.P. B neavând competența să emită decizie de impunere din oficiu pentru trimestru I 2010, în condițiile în care societatea a depus declarația fiscală privind impozitul pe profit, competența de verificare a corectitudinii sumelor declarate de contribuabil, revenind organelor de inspecție fiscală, iar pentru trimestrul II 2010, unitatea fiscală nu avea dreptul să procedeze la impunerea din oficiu, deoarece nu a respectat prevederile legale .

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza art. 216 și art.217 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se :

DECIDE

1. Anularea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr...../15.09.2011, privind suma de S1 lei, reprezentând impozit pe profit pe trimestrul I și II 2010 , Administrația Finanțelor Publice B, neavând competența și dreptul să emită decizie de impunere din oficiu.

2. Decizia nr..../15.11.2011 privind soluționarea contestației formulată de SC XX SRL, cu domiciliul în localitatea ..., județul V, se transmite contestatorului în condițiile art.44 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și A.P.F. B.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,